

๔๓ เลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยง

คุณพ่อและกระผมเดินทางไปทำงานที่บาหลีเรน เมื่อสร้างฐานะได้แล้ว เห็นว่าคุณพ่อเหน็ดเหนื่อยมามาก อยากให้ท่านได้พักผ่อน จึงให้คุณพ่อเดินทางกลับมาอยู่ที่เมืองไทย และกระผมก็ได้ดูแลค่าใช้จ่ายให้คุณพ่อได้ใช้อย่างพอเพียง

แต่ด้วยความที่คุณพ่อเป็นคนขยัน ไม่ชอบอยู่เฉยๆ พอท่านกลับมาถึงเมืองไทยได้ไม่นาน ก็เปิดเล้าหมูเล้าไก่ แต่ต่อมาเลิกกิจการไปเพราะขาดทุน

ปัจจุบัน คุณพ่อเปิดฟาร์มเลี้ยงจระเข้ มีจระเข้กว่า ๓๐๐ ตัว นอกนั้นยังเพาะพันธุ์ลูกสุนัขขาย เปิดบ่อปลา เปิดกรงนก และยังมีแผนการเปิดคอกเลี้ยงวัวอีกด้วย

กระผมจะมีส่วนในบาปกรรมนี้ไหม
เพราะเงินส่วนหนึ่งที่กระผมส่งไปให้คุณพ่อ
ใช้จ่าย ท่านก็นำไปซื้ออาหารให้สัตว์เหล่านั้น
ด้วย โดยที่กระผมไม่ได้มีจิตอนุโมทนา กับสิ่ง
ที่ท่านทำเลยครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณพ่อเลี้ยงสัตว์ไว้ขาย เช่น เพ็ดฆ่าบ้าง
เพื่อดูเล่นบ้าง เช่น เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่

ต่อมาทำฟาร์มจระเข้ เพาะพันธุ์ลูกสุนัข
ขาย เปิดบ่อปลา เปิดกรงนก และคอกวัว
เป็นต้นนั้น ท่านก็จะมีวิบากกรรม คือ ถ้าเลี้ยง
สัตว์ไว้ขายให้เขาฆ่ามัน ก็จะทำให้เจ็บป่วย
มีอาการทุกข์ทรมานมากตอนก่อนจะตาย
แล้วก็จะอายุสั้น

ลูกก็ไม่ได้มีวิบากกรรมทางตรง แต่ก็
มีวิบากกรรมทางอ้อม เพราะเจตนาของลูก
ต้องการเลี้ยงดูบิดามารดาเท่านั้น ส่วนเงิน
ที่ท่านได้รับไปจากลูกแล้ว ท่านจะเอาไปทำ
อะไรก็เป็นเรื่องของท่าน ไม่เกี่ยวกันจ้ะ

ส่วนวิบากทางอ้อมก็คือ อาจจะต้อง
มาดูแลบุพการีหรือหมู่ญาติที่มีโรคภัยไข้เจ็บ
มากเพราะกรรมปาณาติบาต ทำให้ต้องเสีย
เงินทอง เวลา และอารมณ์

๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

